

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 415/2020
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр. 26/19 од 16.12.2019. године, у седници већа одржаној 03.06.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Гвозденца, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр. 26/19 од 16.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К ПО4 бр. 26/19 од 11.06.2019. године окривљени АА на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је оптужбе да би извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К ПО4 бр. 26/19 од 11.06.2019. године тако што је Апелациони суд у Новом Саду оптуженог АА огласио кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, те му изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се изречена казна неће извршити уколико у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично

дело. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности полицијског службеника у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да на име судског паушала плати 10.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка чија ће висина бити опредељена посебним решењем од стране првостепеног суда, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ бр. 26/19 од 16.12.2019. године преиначена је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је према окривљеном АА отклоњена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности полицијског службеника у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом жалбе бранилаца окривљеног АА и окривљеног лично, у преосталом делу, одбијене су као неосноване а пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године, у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду, бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Гвозденац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и то битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и укине у целини пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 779/19 од 20.09.2019. године и пресуду Апелационог суда у Новом Саду КжЗ бр. 26/19 од 16.12.2019. године и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Новом Саду или да донесе пресуду којом се побијане пресуде преиначавају тако што се окривљени АА на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобађа од оптужбе.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер је нашао да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи да се правноснажна пресуда заснива на садржају аудио записа прибављеном по наредби за спровођење посебне доказне радње Вишег суда у Суботици о телефонском разговору од 08.11.2017. године који је вођен између АА и ББ, који доказ није могао да се користи протеком рока од шест месеци од дана упознавања јавног тужиоца са прикупљеним материјалом, како је то прописано одредбом члана 163. став 1. ЗКП. По наводима браниоца предметни „скраћени“ кривични поступак је покренут на основу оптужног предлога од 10.07.2018. године, од стране вишег суда

у Суботици дана 06.09.2018. године а неспорна је чињеница да се Јавни тужилац у Суботици упознао са наведеним аудио записом дана 01.12.2017. године подношењем кривичне пријаве са службеном белешком 16“О“ СТР.ПОВ.1/230/4-962/17 од 10.11.2017. године и транскриптом разговора, што значи да је предметни кривични поступак покренут 10 месеци по упознавању Јавног тужиоца у Суботици са предметним материјалом.

Поред тога у захтеву се наводи да се предметни доказ као случајни налаз из члана 164. ЗКП није могао користити против окривљеног АА јер се против ББ у односу на кога је и постојала наредба за тајни надзор комуникације, није водио кривични поступак. По налажењу браниоца, правилним тумачењем одредбе члана 164. ЗКП, предметни доказ могао се користити само у јединственом или евентуално раздвојеном поступку вођеном против ББ и АА.

С`тим у вези бранилац налази да је у правноснажној пресуди учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 84. и члана 16. ЗКП а све у вези члана 163, 164. и 407. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости оцењени су као неосновани.

Ово с`тога што, материјал прикупљен применом посебне доказне радње тајног надзора комуникације из члана 166. ЗКП представља снимак комуникације који се по завршетку тајног надзора комуникације доставља судији за претходни поступак (члан 170. став 1. ЗКП) а судија га доставља јавном тужиоцу (члан 170. став 2. ЗКП). Јавни тужилац одређује да се снимци добијени употребом техничких средстава комуникације у целини или делимично препишу и опишу (члан 170. став 3. ЗКП).

У конкретном случају судија за претходни поступак Вишег суда у Суботици, дописом 1КПП ПОВ 104/17 од 11.04.2018. године доставио је Вишем тужиоцу у Суботици извештај Полицијске управе Суботица о резултатима примене посебне доказне радње по наредби суда заједно са насталим снимцима које је јавни тужилац примио 11.04.2018. године.

Дакле, тужилац се са прикупљеним материјалом упознао 11.04.2018. године а оптужни предлог којим тужилац покреће кривични поступак поднео је 10.07.2018. године, што значи да је покренуо кривични поступак у року краћем од шест месеци од тренутка када се упознао са прикупљеним материјалом, а што је у свему у складу са одредбом члана 163. став 1. ЗКП.

То што је уз кривичну пријаву од 01.12.2017. године Основном јавном тужиоцу у Суботици достављена службена белешка ОКП ПУ Суботица број 16“О“СТРОГО ПОВ.1/230/4-962/17 од 10.11.2017. године је без утицаја на законитост овог доказа јер она не представља материјал прикупљен применом ове посебне доказне радње већ то представља аудио снимак и његов транскрипт од

03.09.2018. године. Осим тога, та белешка није коришћена као доказ у кривичном поступку већ управо снимак и транскрипт снимка.

Надаље, одредбом члана 164. ЗКП прописан је начин коришћења случајног налаза тако што је одређено да ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку само ако се односи на кривично дело из члана 162. ЗКП. Дакле, супротно наводима захтева за заштиту законитости, коришћење случајног налаза као доказа везује се искључиво за кривично дело из члана 162. ЗКП а не за вођење јединственог или евентуално раздвојеног поступка против лица истакнутих у захтеву. У конкретном случају, случајни налаз коришћен је у поступку против окривљеног АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ а које дело представља кривично дело из члана 162. став 1. тачка 2) ЗКП у односу на које се примењују посебне доказне радње и у односу на које је према одредби члана 164. ЗКП дозвољено коришћење случајног налаза као доказа.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић